అశ్రుతర్పణం

'పద్మ - నరేశ్'

(గతసంచిక తరువాయి)

"అదేంటక్కా! అలా అంటావ్! నీదగ్గరకు కాకపోతే మరెవరి దగ్గరికి పోగలను. ఆదరించి ఆజ్ఞనిచ్చే తల్లి పోయింది. ఇక నాన్నంటేమనసంగతే పట్టించుకోడుగదా! అలాంటప్పుడు నన్నాదరణచేసి మందలించే నీదగ్గరికి రాకుండా పోతానా?"

"ఆ మందలింపుకే లక్ష్మీ! నిన్ను పిలిపించింది."

ఈ మాటలు లక్ష్మికి యేమీ అర్థంకాలేదు. "నేనేం తప్పు చేశానక్కా?" అని భయంతో అడిగింది లక్ష్మి.

"నీవు తప్పేమీ చేయలేదు. ఒప్పే చేశావు. నీవు మూర్తిని అనురాగంతో చూస్తున్నావుకదూ!"

"అది తప్పంటావా?"

"తప్పుకాదు. చూడు లక్ష్మీ! ఒక పదునైన కత్తెరకూ ఒక మందమైన గుడ్డకు ఘర్షణ జరిగిందనుకో. అందులో యేదిగెలుస్తుందో చెప్పు!"

"కత్తెరే గెలుస్తుంది!"

"అదినిజమేగదా! చూడు లక్ష్మీ! ఇప్పుడు నీవు నామూలాన తెలుసుకున్నావు. మన జీవితాలుగూడా మందమైన గుడ్డలాంటివి."

"క్షమించక్కా!"

"కాదమ్మా! వారు వారి సౌఖ్యాన్నే చూచుకుంటారేగానీ హృదయమిచ్చినవారిని కన్నెత్తైనా చూడరు. తమ సౌఖ్యం తీరిన పిదప మనల్ను వాడిన పూలలా పారేస్తారు. చూడు నా జీవితంలో నేనెంత ఆవేదన పడ్తున్నానో! నేను నాగేష్‌వల్ల మానమర్యాదలు పోగొట్టుకుని క్షోభిస్తున్నాను. నావలే నీవూ మానరహితవైతే నా వల్ల మర్యాద తగ్గిన ఈ కుటుంబం మరీ అన్యాయంకాదూ! కాబట్టి ముందరే భద్రంగా వుంటే మంచిది. ఇందుకే నిన్నుపిలిచింది."

ఈ మాటలకు లక్ష్మి కండ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. "అక్కా!" అంటూ కౌగలించుకుని బోరున యేడ్చింది.

ఆ మరురోజు ప్రొద్దున్నే మూర్తి లక్ష్మి వద్దకు వెళ్లాడు. లక్ష్మి మౌనంగా నిలుచుంది. ఇది మూర్తికి తానేదో తప్పుచేసినట్లు తోచింది. కానీ అతన్కేమిటో అర్థంకాలేదు.

"ఏం! లక్ష్మీ! అలావున్నావే?" లక్ష్మి మూర్తి తట్టు తిరిగి చూచింది. ఆమె కనుగొలుకులలో బాష్పకణాలు నిలచివున్నాయి.

మూర్తి హృదయంలో గాలివాన చెలరేగింది. ఎందుకు లక్ష్మి యేడుస్తోంది. తనేమన్నా తప్పు చేశాడా? లేదే! తనేమీ చేయలేదే! అయ్యో లక్ష్మి కంటినీరు తనహృదయంలో బాకు పోటులా బాధిస్తుంది.

"ఎందుకులక్ష్మీ ఏడుస్తున్నావు"

లక్ష్మి హృదయ భారంతో అతని తట్టు చూచి "అక్క ... అక్క..."

"ఆ! గీతా! ఏం! ఏంజరిగింది?" మూర్తిలో తొందరపాటు జాస్తయింది.

"ఏమోనండి! నాకు భయంగావుంది. రాత్రి కలలో ఏదేదో...చనిపోతానని ...... యింకా... భయంగావుందండీ!"

"అవన్నీ నువ్వు విన్నవా?"

"ఆ! రాత్రి అక్కయ్య రెండు గంటలదాకా నిద్రపోలేదు. అంతవరకూ ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చొని వుంది."

"అయితే నన్ను గీత దగ్గరకు తీసుకపోతావా ?"

ఇద్దరూ గీత గది సమీపించారు. గదిలో ఏ అలికిడీ లేదు. లోపల ఎవరన్నా వున్నారా ? అని సందేహం.

ఇద్దరూ లోపల ప్రవేశించారు. గీత ప్రశాంతంగా నిద్రపోతుంది. ఆమె నుదుటి మీద స్వేదకణాలు మెరసి పోతున్నాయి. ఆమె ముఖంలో తప్పులేని అమాయకం, అగుపిస్తున్నది.

ముంగురులు నుదుటిమీద గాలికి యిటూ అటూ లేగుతూ ఆమె అందాన్ని అతిశయింప జేస్తున్నాయి. ఆ నిశ్శబ్ధంలో కంచుగంటలా శబ్ధం మ్రోగింది.

"నాగేష్ !" అని ఆ నిద్రలో గీత పెద్దగా అరిచింది. నిశ్చలంగా నిలుచుకుని చూస్తున్న లక్ష్మి, మూర్తి యిద్దరూ వులికిపడ్డారు. అంతవరకు ఆ నిదలోనే అతిప్రశాంతంగా వున్న గీత ముఖం రౌద్రంతో నిండిపోయింది.

"నాగేష్ ! నేను నీకు ఏం అపకారం చేశాను. నన్నెందుకిలా యేడ్పిస్తావు ? నీ క్షణికసుఖం కోసం నా జీవితాన్ని నాశనం చేస్తావా ?" అంటూ పలవరించింది.

లక్ష్మికి భయం వేసింది. కానీ గీత కొంతసేపటికి ప్రశాంతంగా నిద్ర పోవడంచూచి యిద్దరూ గది విడిచి బయటకొచ్చారు.

9

పబ్లిక్ పరీక్షలయిపోయాయి. విద్యార్థులు ఒక్కొక్కరు పయనమవుతున్నారు వాళ్ల వూళ్లకు. మూర్తి స్నేహితుడురత్నంకు గీత స్నేహితురాలు కనకబాలకు కొద్ది రోజుల్లోనే వివాహం జరుగనున్నట్లు రత్నం చెప్పాడు మూర్తికి. తన పెళ్ళికి రమ్మని మూర్తి నాగేష్ గీతలకు స్వయంగా ఆహ్వానించాడు. గీత ఆలాంటి శుభకార్యానికి నోచుకోలేకపోయానుగదా అని ఏడ్చింది. ఓ రోజు నాగేష్ యింటికి మూర్తి వెళ్లాడు నాగేష్ యింట్లో బంధువులొచ్చారు కాబోలు యిల్లు కాస్త సందడిగావుంది. మూర్తిని చూడగనే నాగేష్ బయటికొచ్చాడు.

"ఏం మూర్తి ! యిలా దారితప్పివచ్చావ్" అని నవ్వుతూ అడిగాడు నాగేష్.

"అది సరేగానీ ఏమిటీ యింట్లో మాజోరుగా వుందే ?"

"పెళ్ళివారొచ్చారు మూర్తీ ! బహుశా ! ఈ మే నెలలోనే వుంటుంది ముహూర్తం."

"ఎవరికేమిటి ?"

"ఇంకెవరికి ! మనకే" అంటూ తలవాల్చాడు నాగేష్. మూర్తి నెత్తిన పిడుగుపడ్డట్లయింది. నాగేష్ సంగతి గట్టిగా తెలుసుకోవాలని పట్టుబట్టాడు. "నాగేష్ ! అలా రారాదూ ! మాట్లాడుతూ అలా చల్లగాలి పీలుద్దాము" అన్నాడు మూర్తి.

"సరే" అంటూ నాగేష్ మూర్తిని అనుసరించాడు.

"నీ ముఖం ఎందుకో రత్నంలా మెరిసిపోతూ వుందే ? పెండ్లి మహాత్యం కాబోలు" అని అన్నాడు మూర్తి నాగేష్ కళ్లలోకి చూస్తూ.

నాగేష్ ముఖం ఎందుకో వెలవెలపోయింది.

"ఎందుకు నాగేష్ ! అలా ఆశ్చర్యపోయావ్ ! నేనన్నదాంట్లో ఏమయినా తప్పు తోచిందా ?"

"అబ్బే ! ఏంలేదు" అని అంటూ తప్పించుకున్నాడు నాగేష్.

"నాగేష్ ! ఓ మాట అడుగుతాను. మర్మం లేకుండా జవాబిస్తావా ?"

"ఏమిటి మూర్తీ ! ఇవాళ యేదో క్రొత్తగా మాట్లాడుతున్నావు ?"

"అవును. బుద్ధులు మారుతూవుంటే మనుష్యులు కూడా మారుతూవుంటారు. ఆ! అదంతా యిప్పుడు ఎందుకులేగానీ, ఈ పెళ్ళి నీ యిష్టంమీదనే జరుగుతూవుందా? లేక మీ నాన్నగారి నిర్బంధమా?"

"మా నాన్నగారే యీ సంబంధం కుదిర్చారు."

"అయితే నీ యిష్టంతో పేనన్నమాట."

"అందులో తప్పేముంది?"

"తప్పయేమీ లేదు. నీలో నిజంగా మానవత్వమే వున్నట్లయితే నీకా తప్పు కంటికి కనపడేది. నీ గుట్టు బయటపడితే యేంజరుగుతుందో ఆలోచించావా?"

నాగేష్ అనుమానంతో మూర్తితట్టు చూచాడు.

"అనుమానందేనికి? మీ నాన్నగారు సర్కిల్ యిన్స్పెక్టరు. ధర్మాన్ని నిలబెట్టవలసినవారుకానీ పడద్రోయవలసినవారుకారుగదా!"

నాగేష్కు మూర్తి యేంచెప్తున్నాడో తెలియలేదు.

"నీకు మానవత్వంలేదు నాగేష్!"

నాగేష్ మూర్తి మాటలకు వులికిపడ్డాడు.

"గీతను ఏమన్నా గుర్తించావా? నీకోసం కుమిలి కుమిలి నశించిపోయింది. ఆమెను నీ మోసపు మాటలకు బలిచేశావు! నక్కవినయాలు చూపి నాశనంచేశావు. నీలో నాలుకుందా? యింత పైజాతికిపుట్టి యిలాంటి నీచానికి పాలుపడతావా?"

నాగేష్కు మూర్తి ధోరణి యిప్పటికి అర్థమయింది. అతను మాటాడే మాటలన్నీ తనలో క్రోధానికి క్రొత్త త్రోవను తీస్తున్నాయి. కానీ అతని క్రోధాన్ని వెలిబుచ్చే సమయం అతనికి దొరకలేదు.

"అంతేకాదు. ఆమె కాళ్లమీదపడి వేడుకుంటే వాడిన పువ్వులా విసరివేశావు. నీ నీచత్వానికి సుందరినిగూడా బలిగొన్నావు ఇప్పుడివన్నీ తెలిస్తే మీ నాన్న నీకు పెళ్ళిచేస్తాడా? ఇవన్నీ యేమన్నా ఆలోచించావా?"

నాగేష్లో క్రోధమంతా పోయి ఆప్రదేశాన్ని భయం ఆక్రమించుకుంది.

"క్షమించు నాగేష్! నిన్ను యీ విధంగా మాట్లాడానని యేమీ అనకోవద్దు. ఈ మాటలు చెప్పడానికి మీనాన్నను కలుసుకోడానికే నేనిక్కడికి వచ్చాను. గీతకు బదులు నేవచ్చాననుకో!"

నాగేష్కు మూర్తి మాటలు భయాన్ని కలుగజేశాయి. అతని శరీరమంతా స్వేదకణాలతో నిండిపోయింది.

"మూర్తీ! యిలా మాట్లాడడం నీకు మంచిది కాదనుకుంటాను."

నాగేష్ అసహాయస్థితి అతనిలో గోచరిస్తుంది.

"అవును! మంచిది కాదని నాకూ తెలుసు. కానీ నీవు చేసే చేష్టలు నీ భవిష్యత్తుకే మంచివి కావని యేమన్నా ఆలోచించావా?"

"అది నాకు తెలుసు! నీ బోధనాకక్కర్లే!"

"అక్కర ఎందుకుంటుంది నాగేష్!కొద్దిగా ఆలోచించావా? నీవు నా చేతిలో కీలుబొమ్మవు. కీలుబొమ్మ ఆడించినట్లు ఆడుతుందనీ తన యిష్టమొచ్చినట్లు ఆడలేదని తెలుసుకున్నావా? నీవు నాకు చెప్పని రహస్యాలుకూడా నాకు తెలుసు. ఇవన్నీ మీనాన్నతో చెప్తే నీగతి ఏమౌతుందో తెలుసుకున్నావా? గ్రద్దగోళ్లలో చిక్కుకున్న కోడిపిల్లవు నీవు."

నాగేష్ యేంమాట్లాడలేక పోయాడు. ఈ సంగతులన్నీ తండ్రికి తెలుస్తే తనగతి యేమవుతుంది! నిజమే! తను గ్రద్దగోళ్ళలో చిక్కుకున్న కోడిపిల్లే! ఇందులో గ్రద్ద యెవరు? మూర్తా? తన తండ్రా? కాదు మూర్తే!

"మూర్తీ! యిది నీకు న్యాయమేనా? ఆనందం అనుభవిస్తుంటే కాలదంతావా? యిదేనా నీ స్నేహిత ధర్మం?"

మూర్తి ఆ మాటలకు యేమీ చెప్పలేకపోయాడు.

"క్షమించు నాగేష్! నీ ఆనందాన్ని కాలదన్న డానికిగా లేదు. నీవు యితరుల ఆనందాన్ని యెలా కాలదోస్తున్నావో తెలియజేయడానికివచ్చాను."

"చూడు మూర్తీ! యిప్పుడీ విషయాలు మా నాన్నగారికి తెలిపావంటే నీ మూలంగా యిద్దరూ కుమిలిపోతారు, నేనూ, నాకు కాబోయే భార్య!"

"క్షమించు నాగేష్! నీవల్ల ఓ జీవమే ప్రపంచంలో అగుపించకుండాబోతుంది. ఆ జీవం యెవరో కాదు. నీ గీతే! యిదికూడా కొద్దిగా గుర్తించు. నీ చేష్టలతో మగవారి ప్రకృతే నీచమని ఋజువు చేయబోతున్నావు. ఇంతే సంగతులు. కానీ ఈ విషయాలేవీ మీ నాన్నగారితో చెప్పనని గట్టిగా చెప్తున్నాను. మరో మాట! ఇపుడు రత్నం మంచంలోవుంది. అటో యిటో అనే చివరదశలో వుంది. ఓ మారు రా! ఆఖరుసారి నిన్ను చూచి ప్రాణాలు విడుస్తుంది. నీ జీవితంలో ఎవరినైనా సంతోషపెడానంటే అది కలయేమో అని తోస్తుంది" అంటూ కోపంతో వెళ్ళిపోయాడు మూర్తి.

10

ఈ విషయం జరిగిన ప్రక్కరోజే నాగేష్ సుందరి యింటికివచ్చాడు. మూర్తి నాగేష్ పెళ్ళి విషయం యేనాడో అందజేశాడు. సుందరి అతను వస్తున్నాడని తెలిసిన వెంటనే యేదో పనిబెట్టుకుని యింట్లోకి వెళ్ళింది. సుందరి తల్లి ఎలిమెంటరీ స్కూలులో టీచరుకావడంవలన ఆ స్కూలు యింకా మూయలేదు కాబట్టి ఆమె కూతురిని యింట్లో వదలి స్కూలుకు వెళ్ళిపోయింది.

నాగేష్ సుందరికోసం ఎంతో సేపుకూర్చున్నాడో - విసుగుబుట్టింది. తను వచ్చింది మొదలు యింతవరకు పలుకరించలేదు.

నాగేష్‌కు కోపంవచ్చింది. కానీ ఆ కోపంతో అతనేమీ చేయలేకపోయాడు.

సుందరి అతనికి కోపంరావాలనే అంతసేపూ ఆలస్యంజేసింది. నాగేష్‌కు చిరాకు వేసింది.

"సుందరీ" అంటూ కోపంగా పిలిచాడు.

(సశేషము)